

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119432635
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119432635.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábr. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. Y. XXX, o zaplatenie sumy vo výške 24.767,98 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 24Csp/11/2020-98 zo dňa 03.09.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 24.767,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 22.629,29 eur od 20.11.2018 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie dôvodil, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca so žalovaným a uvedeným ďalším dlžníkom uzavrel zmluvu o úvere, na základe ktorej im poskytol úver vo výške 26.000,00 eur, ktorý sa zaviazali vrátiť 96 mesačnými splátkami vo výške po 389,908 eur. Žalovaný a uvedený ďalší dlžník tieto splátky žalobcovi riadne a včas neplatili, preto tento po predchádzajúcej výzve vyhlásil poskytnutý úver ku dňu 19.11.2018 za predčasne splatný. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že vo vzťahu k námietke žalovaného proti predloženému výpisu z úverového účtu bolo potrebné uviesť, že ide o výpis z bankovej knihy žalobcu, vyhotovený z bankového informačného systému pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Súd prvej inštancie sa teda síce stotožnil s tvrdením žalovaného, že ide o súkromnú listinu (napriek tvrdeniu žalobcu, že „v bankovej praxi je považovaný za verejnú listinu“), avšak napriek tomu ju považoval za dôveryhodnú listinu, pričom v nej uvedené údaje považoval za preukázané. Žalovaný len vo všeobecnosti spochybnil jej schopnosť preukázať v nej uvedené údaje, tieto neoznačil za nepravdivé a netvrdil, že by mali byť iné. Rovnako len vo všeobecnosti spochybnil jej schopnosť preukázať skutočné poskytnutie úveru, netvrdil, že by predmetný úver poskytnutý nebol alebo by bol poskytnutý v inej výške. Vzhľadom na dôveryhodnosť predloženého výpisu z úverového účtu a preukázanosť v ňom uvedených údajov súd prvej inštancie z uvedeného výpisu zistil, že predmetný úver bol riadne poskytnutý, a to dňa 18.05.2016 tromi platbami na tam uvedené účty v banke, čo vyplýva z časti „Uskutočnené čerpania“, že nevrátená časť istiny predstavovala sumu vo výške 22.629,29 eur, čo vyplýva z položky „Celková istina“, ako aj z rozpisu započítania jednotlivých zaplatených splátok v časti „Zaplatené splátky“ (ako rozdiel medzi poskytnutým úverom a platieb započítaných na istinu), že nezaplatená časť úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavovala sumu vo výške 2.102,69 eur, čo vyplýva z položky „Pohl'. účet - úroky“, ako aj z rozpisu predpísaných splátok v časti „Plán splátok“ (ako rozdiel súčtu nezaplatených splátok a predčasne splatnej istiny na jednej strane a celkovej nevrátenej časti istiny na druhej strane), a že nezaplatené poplatky predstavujú sumu vo výške

36,00 eur, čo vyplýva z položky „Pohl. účet - poplatky“, ako aj z ich rozpisu v časti „Nezaplatené poplatky“. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neskúmal schopnosť jeho a uvedeného ďalšieho dlžníka splácať poskytnutý úver, čo žalovaný namietal v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu. K uvedenej námietke žalobca uviedol, že skúmal príjem, výdavky a úverové vzťahy žalovaného aj uvedeného ďalšieho dlžníka prostredníctvom Sociálnej poisťovne a úverového registra, pričom spôsob uvedeného skúmania podrobne opísal a predložil výsledky lustrácií týkajúcich sa uvedeného skúmania. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca skúmal schopnosť žalovaného a uvedeného ďalšieho dlžníka splácať poskytnutý úver. Súd prvej inštancie mal teda preukázané, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti, vyplývajúce mu z uzavretej zmluvy o úvere, riadne a včas, v dôsledku čoho mu vznikol dlh vo výške žalovanej sumy. Žalobu posúdil preto ako dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že uzavretú zmluvu o úvere preskúmal a nezistil, že by obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie síce tvrdil, že vydaný platobný rozkaz byť nemal z dôvodu, že táto zmluva takéto podmienky obsahuje, avšak neuviedol, ktoré zmluvné podmienky by mali byť neprijateľné a z akého dôvodu. Súd prvej inštancie spolu s nárokom na zaplatenie žalovanej sumy priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania z nevrátenej časti istiny poskytnutého úveru odo dňa nasledujúceho po jej predčasnej splatnosti tak, ako si ho uplatnil. Vo veci mal žalobca plný úspech, súd prvej inštancie mu preto priznal náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, keď namietal, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že ide o spor s ochranou slabšej strany - spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a výška spornej sumy prevyšuje 1.000 eur bez príslušenstva, preto mal súd prvej inštancie nariadiť pojednávanie na prejednanie veci. V odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 03.09.2020 o 11.00 hod. Žiadosťou z 19.08.2020 požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu pretrvávajúcej PN od 27.07.2020 s náročnou diagnózou E 11.0 diabetes mellitus s kómou. Na PN nastúpil s nádejou, že po úspešne zvolenej liečbe, sa jeho zdravotný stav stabilizuje a PN bude v priebehu niekoľkých týždňov ukončená. Až keď po mesačnej prebiehajúcej liečbe vnímal situáciu, že PN nebude tak skoro ukončená a medzi tým začiatkom augusta 2020 obdržal predvolanie na pojednávanie, pri ďalších zdravotných komplikáciách a z obavy zo šíriaceho sa koronavírusu slušne 19.8.2020 požiadal súd o odročenie pojednávania. Dovtedy vôbec nemohol objektívne predpokladať že PN bude trvať aj v čase stanoveného dátumu pojednávania. Z následného oznámenia súdu, že jeho dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý zostal značne zaskočený a šokovaný, zvlášť cez prizmu toho, že pri mediálne známých kauzách pri obzvlášť závažných súdnych sporoch sa účastníci pojednávania častokrát nedostavili na pojednávanie pre banálnejšie dôvody a súd v ich neprítomnosti nepojednával a pojednávania boli odročované. Ale v jeho prípade bola PN ako dôvod nedôležitý a mal sa na súd dostaviť alebo nechať sa zastúpiť. Ďalej uviedol, že na PN nastúpil ešte pred tým, ako sa dozvedel o termíne pojednávania a v čase doručenia predvolania ani subjektívne ani objektívne nemohol vedieť a predpokladať, že jeho PN bude trvať aj v termíne stanoveného pojednávania. Súd nemôže tvrdiť, že o uvedenej skutočnosti neinformoval súd bezodkladne po tom, ako sa o uvedenom dôvode dozvedel. Má za to, že súd informoval bezodkladne po tom, ako pri kontrole u lekára podľa výsledkov vyšetrení zistil, že jeho zdravotný stav si bude vyžadovať dlhší čas liečby ako predpokladal. Poukázal tiež na to, že slovo „bezodkladne“ v uvedenom kontexte nadobúda iný význam, ako sa súd domnieva. Má za to, že súd nesprávne a bez náležitého skúmania rozhodol, že ho neinformoval bezodkladne, hoci nebral do úvahy skutočnosť, že hneď 11.08.2020, keď sa oboznámil s obsahom zásielky zo súdu, konal, oslovil známeho, ktorý pôsobí v občianskom združení na ochranu práv spotrebiteľa a požiadal ho o pomoc, nakoľko si advokáta nemôže z finančných dôvodov dovoliť. Tento však bol pre stanovený dátum pracovne vyťažovaný a on bol stále PN, ktorá doteraz trvá. Zlepšenie alebo zhoršenie zdravotného stavu nemohol vopred určiť a ani ho nemohol predpokladať. Má za to, že súd mu odmietol právo na spravodlivý proces a musel zahájiť kroky procesnej obrany bez spravodlivého procesu a za situácie, kde ide o spor s ochranou slabšej strany, kedy spotrebiteľ môže predkladať dôkazy a tvrdenia až do rozhodnutia vo veci samej. Odvolateľ namietol, že súd prvej inštancie mu doslova znemožnil akúkoľvek procesnú obranu a uprel mu právo na spravodlivý proces, hoci svoju neprítomnosť

na pojednávani riadne ospravedlnil a využil možnosť odročenia s tým, aby si včas mohol nájsť zástupcu, ktorý by ho zastupoval a včas sa mohol oboznámiť s prejednávanej sporom v tomto konaní. Odvolateľ tiež namietal, že samotné znenie zmluvy ešte nie je potvrdením, že banka predmetný úver poskytla a v akej výške. Poukázal na to, že súd vylúčil hlavného dlžníka spod žaloby z dôvodu oddlžovacieho konania sp. zn. 1OdK/353/2019 a ani neskúmal, či hlavný dlžník vôbec úver obdržal a v akej výške, či v súlade so zmluvou. Súd uvedeného dlžníka ani neprizval ako svedka pre podporu alebo vyvrátenie tvrdení a rozhodoval iba na základe predložených súkromných listín. Odvolateľ má za to, že súd ani nevykonal všetky potrebné dôkazy, hoci ho § 295 CSP k tomu navádza: „Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.“ Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje rozsudok konajúceho súdu po skutkovej aj právnej stránke za vecne správny. K odôvodneniu odvolania zo strany žalovaného v otázke údajného porušenia práva na spravodlivý súdny proces z dôvodu, že súd neodročil na základe jeho žiadosti pojednávania, na ktorom rozhodol o merite veci, žalobca uviedol, že svoje tvrdenia nepreukázal hodnovernými listinnými dôkazmi. K samotnej žiadosti o odročenie pojednávania žalovaný predložil vystavenú PN, pričom k nej nepredložil žiadne doklady preukazujúce oprávnenosť jeho žiadosti, teda lekárske potvrdenie o tom, že jeho dlhodobý zdravotný stav mu nebude umožňovať v dlhšom časovom období, teda aj v termíne pojednávania sa ho zúčastniť. Žalobca pokladá rozhodnutie prvostupňového súdu za správne, riadne a dostatočne odôvodnené, a preto žiada odvolací súd, aby potvrdil predmetné rozhodnutie a priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP ods. 1 a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolanie žalovaného je dôvodné. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

8. Právo na spravodlivý proces v sebe obsahuje umožnenie strane sporu realizáciu tých procesných práv, ktoré jej zákon priznáva. O takéto nesplnenie procesných podmienok ide vždy, ak išlo o postup nesprávny (posudzovaný z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom, alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prvej inštancie prejavil v priebehu konania, ale najmä pri rozhodovaní. Obsah práva na spravodlivý proces tvorí predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákazu ľubovôle, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ako aj právo na preskúmanie rozhodnutia.

9. Pokiaľ žalovaný namietal, že mu nebola umožnená účasť na jedinom pojednávani v predmetnom súdnom spore konanom dňa 03.09.2020, keď súd prvej inštancie neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 19.08.2020 z dôvodu práceneschopnosti s tým, že dôvod uvedený žalovaným nie je dôležitým dôvodom, pričom ho súdu neoznámil bezodkladne a bolo možné od neho požadovať, aby sa na pojednávani nechal zastúpiť, odvolací súd konštatuje, že táto námietka je dôvodná. Zo spisového materiálu je zrejmé, že žalovaný žiadosťou zo dňa 19.08.2020, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 20.08.2020 požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu pretrvávajúcej práceneschopnosti od 27.07.2020 s diagnózou E11.0 - diabetes mellitus s kómou, ktorá bude pretrvávať aj v čase stanoveného termínu pojednávania s tým, že si potrebuje zabezpečiť osobu, ktorá ho bude zastupovať v konaní. Súd prvej inštancie oznámil žalovanému e-mailom dňa 27.08.2020, že dôvod uvedený žalovaným nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania, pričom nebol oznámený bezodkladne, ako sa o ňom žalovaný dozvedel a bolo možné od neho spravodlivo žiadať, aby sa nechal na pojednávani zastúpiť. Podľa názoru odvolacieho súdu nepostupoval súd prvej inštancie

procesne správne, keď nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 CSP práceneschopnosť žalovaného. Osobitne za situácie, keď ide o spor s ochranou slabšej strany, ktorá nebola ani právne zastúpená. Okrem toho je potrebné vytknúť súdu prvej inštancie nesprávny procesný postup pri posudzovaní dôležitého dôvodu (práceneschopnosť žalovaného), ktorý spočíva v tom, že nevyzval žalovaného ako stranu konania za účelom doloženia stanoviska lekára, ktorý vystavil predmetný doklad o práceneschopnosti, či je schopný a spôsobilý zúčastniť sa pojednávania vo veci samej. Vo všeobecnosti platí, že pri posudzovaní práceneschopnosti strany konania je potrebné citlivo zvážiť práve spôsobilosť strany konania zúčastniť sa samotného konania, pretože nie každý doklad o práceneschopnosti vystavený lekárom je spôsobilý adekvátne ustáliť záver súdu o spôsobilosti, resp. nespôsobilosti, strany konania zúčastniť sa samotného pojednávania. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu neobstojí ani tá skutočnosť, že žalovaný mal porušiť povinnosť uvedenú v ust. § 183 ods. 3 CSP, týkajúcu sa toho, že dôvod odročenia pojednávania neoznámil bezodkladne, čo sa o ňom dozvedel, resp. mohol dozvedieť. V tejto súvislosti možno konštatovať, že žalovaný nemohol predpokladať, že jeho práceneschopnosť bude trvať aj v čase stanoveného termínu pojednávania. Pokiaľ žalovaný oznámil skutočnosti o pretrvávajúcej práceneschopnosti v čase dvoch týždňov pred samotným termínom pojednávania, je potrebné konštatovať, že išlo o včasné oznámenie rozhodných skutočností pre posúdenie dôležitosti dôvodov pre odročenie pojednávania. Vyššie uvedeným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu princípu rovnosti strán v zmysle čl. 6 CSP, podľa ktorého rovnosť spočíva v takom procesnom postupe súdu, aby sa každej zo sporových strán umožnilo v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia, princípu kontradiktórnosti konania a prejednávacieho princípu (čl. 8 a 9 CSP) spočívajúcich v tom, že každá procesná strana má právo oboznámiť sa a reagovať na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany. Rovnako došlo aj k porušeniu princípu arbitrárneho poriadku, obsiahnutého v čl. 10 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu, pričom súd dohliada na riadny priebeh konania, určí lehoty a ukladá určité opatrenia.

10. Z uvedených dôvodov musel odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť v celom rozsahu, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnými procesnými vadami, porušujúcimi právo na spravodlivý súdny proces nemôže byť považované za správne, a preto vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť s prihliadnutím k odvolacím dôvodom žalovaného, následne vyhodnotí všetky dôkazy a zdôvodní, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil, a to s prihliadnutím k ďalším odvolacím námietkam žalovaného. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

12. Zároveň odvolací súd zrušil aj výrok o náhrade trov konania súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)